

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **Heidelberg Materials CZ, a. s.**, Mokrá 359, Mokrá-Horákov, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2024, čj. MHMP 1190584/2024, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Rezidence nad Berounkou s. r. o.**, Opletalova 922/8, Praha 1, zastoupena advokátkou Mgr. Markétou Hendrychovou, L.L.M., Dukelských hrdinů 975/14, Praha 7, **II) CETIN a. s.**, Českomoravská 2510/19, Praha 9, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 2. 2025, čj. 10 A 75/2024 - 109,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

[1] Úřad městské části Praha 16 (stavební úřad) vydal dne 30. 9. 2019 územní rozhodnutí, kterým byla umístěna „*Rezidence nad Berounkou*“ Praha – Radotín, ul. Karlická: novostavba bytového domu – domu pro bydlení s 30 bytovými jednotkami, včetně parkovacích stání a připojení na komunikaci, se dvěma podzemními podlažími a třemi nadzemními podlažími (dále jen „stavba“, „bytový dům“ či „stavební záměr“), na pozemcích parc. č. 1140/1, 1140/2, 1645/1, 2506/1 v katastrálním území Radotín. V územním řízení žalobkyně namítla, že umístění stavby do ochranného pásma vlečky je v rozporu s účelem ochranného pásma. Namítla také nadměrnou hlukovou zátěž pro obyvatele domu. Se všemi námitkami se stavební úřad vypořádal a neshledal je důvodnými.

[2] Stavební úřad dne 18. 5. 2022 vydal stavební povolení. K návrhu na stavební povolení osoba zúčastněná na řízení I) (stavebník) doložila mj. stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 8. 6. 2021 a Akustický posudek č. P33-21 ze dne 17. 4. 2021 od Ing. Karla Šnajdra. Stavební úřad se vyjádřil k tomu, zda akustická stěna podléhá územnímu rozhodnutí. V podmínce č. 10 stavební úřad uvedl, že před vydáním souhlasu s užíváním stavby musí být předložen autorizovaný protokol měření všech stacionárních zdrojů hluku, kterým se prokáže dodržení hygienických limitů hluků v chráněných venkovních prostorech okolních staveb a vlastních staveb, a protokol o měření vibrací a strukturálního hluku, kterým se prokáže účinnost navržených vibroizolačních opatření a nepřekročení hygienických limitů hluku a vibrací v chráněných vnitřních prostorách stavby navrhovaného objektu.

[3] Proti stavebnímu povolení podal odvolání jiný účastník, nikoli žalobkyně. Žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 3. 2023 stavební povolení ze dne 18. 5. 2022 zrušil a věc vrátil k novému projednání. Přestože žalovaný zrušil rozhodnutí stavebního úřadu, nestalo se tak z důvodu existence ochranného pásma dráhy nebo chybného závazného stanoviska hygienické stanice. Žalovaný dospěl k závěru, že stavební povolení je v rozporu s právními předpisy, neboť je třeba učinit úpravu projektové i výkresové dokumentace a akustické stěny podléhají územnímu řízení.

[4] V novém projednání žádosti o vydání stavebního povolení žalobkyně, která je vlastníkem sousedních pozemků stavebního záměru a je provozovatelkou vlečky na daných pozemcích, namítla nedostatečnou ochranu záměru před negativními vlivy železniční dopravy - hluk, otřesy, vibrace, mimořádné události na vlečce. K tomu má sloužit právě ochranné pásmo vlečky. Stavební úřad vydal dne 3. 1. 2024 nové stavební povolení. K námitkám žalobkyně uvedl, že se ztotožnil se závěry Hygienické stanice hlavního města Prahy, která ve vyjádření ze dne 4. 7. 2023 potvrdila platnost svého kladného závazného stanoviska jako dotčeného orgánu ze dne 8. 6. 2021. Ztotožnil se rovněž se závěry Akustického posudku č. P33-21 „*Novostavba bytového domu Rezidence nad Berounkou*“, který vypracoval dne 17. 4. 2021 Ing. Karel Šnajdr, ve znění revize č. P33.1-21 ze dne 15. 3. 2023. K ochrannému pásmu vlečky stavební úřad zdůraznil, že žalobkyně nenamítá dotčení svých práv, ale práv třetích osob. Nadto umístění stavby do ochranného pásma vlečky je předmětem územního rozhodnutí. Stavební úřad ve stavebním povolení stanovil podmínku č. 10, která byla shodná jako v předchozím stavebním povolení.

[5] Proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 3. 1. 2024 podala žalobkyně odvolání. Namítla, že akustický posudek vychází z neúplných údajů (nezohledňuje provoz na vlečce) a navrhla přezkoumání závazného stanoviska ze dne 8. 6. 2021 včetně jeho potvrzení ze dne 4. 7. 2023. Podotkla, že stavba má být sice vybavena nuceným větráním, bytové jednotky však mají balkony a terasy, a to i směrem k železničním tratím. Upozornila, že trať vlečky je provozována v nezávislé (diesellové) trakci, na rozdíl od vedlejší dráhy, která je plně elektrifikována. Na vlečce se denně přepraví tisíce tun vyrobeného materiálu, jakož i surovin, paliv apod. Namítla, že stavba má být umístěna do ochranného pásma vlečky. V akustickém posudku v čl. 6.1. je popsána železniční doprava. Zdroj hluku byl posuzován ve vztahu k trati č. 170, a to dopravě osobní i nákladní a s ohledem na počty jízd vlaků, druhy vlaků, jejich rychlost současnou i výhledovou. Provoz na vlečce žalobkyně posuzován nebyl, ačkoli je to nezanedbatelný zdroj hluku.

pokračování

[6] Žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 7. 2024 napadené rozhodnutí částečně změnil v rozsahu podmínky č. 26 stavebního povolení a nově stanovil podmínku č. 26a. Tyto podmínky se týkaly bezpečnosti a plynulosti železničního provozu včetně železniční vlečky žalobkyně a bezpečnosti budoucích obyvatel bytového domu vlivem rizika vzniku mimořádných událostí souvisejících s provozem vlečky ve vlastnictví žalobkyně. Podotkl, že námitky žalobkyně směřují do domnělého dotčení práv budoucích uživatelů stavby, tedy práv třetích osob. Žalovaný se přesto s námitkami žalobkyně vypořádal a uvedl, že o přezkum závazného stanoviska požádal již v předchozím odvolacím řízení, a že ministerstvo závazným stanoviskem ze dne 15. 12. 2022 potvrdilo závazné stanovisko hygienické stanice ze dne 8. 6. 2021. Vyjádření hygienické stanice ze dne 4. 7. 2023 není závazným stanoviskem, nelze ho tedy přezkoumat. Ve věci samé poté žalovaný vycházel z přezkumného závazného stanoviska ministerstva ze dne 15. 12. 2022, které odkázalo na akustický posudek a na stavebním povolením (resp. závazným stanoviskem) stanovené podmínky na ochranu před hlukem, které musí být dodrženy. Změna počtu stacionárních zdrojů nemá vliv na splnění hygienických podmínek. Žalovaný uzavřel, že právě podmínka č. 10 stavebního povolení stanoví, že před vydáním souhlasu s užíváním stavby musí být předložen protokol o měření vibrací a strukturálního hluku, kterým se prokáže účinnost navržených vibroizolačních opatření a nepřekročení hygienických limitů hluku a vibrací v chráněných vnitřních prostorách stavby navrhovaného objektu. Umístění stavby do ochranného pásma bylo předmětem územního rozhodnutí, proti kterému nepodala žalobkyně odvolání. Nadto žalovaný uvedl, že umístění stavebního záměru bylo učiněno v souladu se závaznými stanovisky.

[7] Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu, kterou městský soud v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. Žalobkyně v žalobě uplatnila námitky vůči závaznému stanovisku hygienické stanice ze dne 8. 6. 2021, potvrzenému vyjádřením téhož orgánu ze dne 4. 7. 2023, neboť vycházelo z nesprávného akustického posudku, který pracoval pouze s údaji na celostátní dráze, nikoli na vlečce vlastněné a provozované žalobkyní. Podle názoru žalobkyně nemohlo obstát, že závazné stanovisko hygienické stanice bylo přezkoumáno v předchozím odvolacím řízení. Zásah do svých pozemků žalobkyně odůvodnila tím, že se na nich nachází vlečka, na níž probíhají posuny a přepravy vlaků. Nadto dodala, že stavební záměr zasahuje i do ochranného pásma dráhy. Namítla rovněž, že při zajištění stavební jámy může být zasažen její pozemek.

[8] Městský soud se zabýval otázkou, zda žalobkyně namítá dotčení svých práv. Uvedl, že žalobkyně může být provedením stavby záměru v jeho podobě a parametrech podle projektové dokumentace přímo dotčena na svém vlastnickém právu k sousedním pozemkům. Sporná otázka je, zda navrhovaná protihluková a protivibrační opatření mohou být dostatečně účinná i při zohlednění provozu na pozemku žalobkyně. Podle městského soudu nelze vyloučit, že by později navzdory navrženým opatřením mohly vzniknout spory mezi stavebníkem a žalobkyní ohledně hlukového zatížení z provozu vlečky – např. pokud by se stavebník domáhal na žalobkyni, aby vybudovala protihlukovou stěnu na jejím pozemku. Ve vztahu k hluku a vibracím dospěl městský soud ke shodným závěrům jako žalovaný. Uvedl, že byť se akustický posudek konkrétně nezabýval provozem na vlečce, nemění a nezpochybňuje to nic na jeho závěrech. Podstatné je totiž to, že se jedná o území zatížené hlukem a akustický posudek konstatuje, že u záměru je potřeba k eliminaci

nadlimitního hluku učinit navržená technická opatření. Městský soud se dále zabýval umístěním stavebního záměru do ochranného pásma dráhy. Tuto námitku shledal nedůvodnou. Jako nedůvodnou posoudil i námitku týkající se stavební jámy.

2. Kasační řízení

Kasační stížnost

[9] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla rozsudek městského soudu kasační stížností. Namítla, že závazné stanovisko hygienické stanice ze dne 8. 6. 2021, které bylo následně potvrzeno vyjádřením téhož orgánu ze dne 4. 7. 2023, vychází z nepřesného akustického posudku. Při určení hladiny hluku a vibrací způsobovaných železniční dopravou vycházel posudek pouze z údajů o dopravách a posunech na celostátní dráze, nikoli na vlečce vlastněné a provozované stěžovatelkou, jež je umístěna na pozemcích stěžovatelky přímo sousedících se stavbou. Vlečka stěžovatelky je provozována v nezávislé dieselové trakci. Jedná se tedy o jiný druh hluku s výrazným podílem nízkofrekvenčního hluku, který je velmi obtěžující (viz vyjádření Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě ze dne 16. 8. 2024). Hluková studie musí být ve smyslu zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, přesná a zohledňovat všechny zdroje hluku. Na základě měření mají být následně navrženy účinné prostředky pro eliminaci či snížení hlukové a vibrační zátěže. Důsledek takového posouzení není pro provozovatele zdroje hluku zanedbatelný, naopak jde o kritérium pro určení, kdo provede (a uhradí) případná další opatření k ochraně před hlukem.

[10] Stěžovatelka má pochybnosti, zda veškeré předestřené komplikace související s nepřesným akustickým posudkem vyřeší podmínky určené orgánem ochrany veřejného zdraví (převzaté do stavebního povolení jako podmínka č. 10). Není zřejmé, zda by po dokončení stavby bylo možné ještě realizovat další dostatečně efektivní protihluková či protivibrační opatření.

[11] Stěžovatelka rovněž namítla, že stavba je zčásti situována do ochranného pásma dráhy, a popsala, k čemu toto pásmo slouží. Podotkla, že správní orgány se zabývaly pouze otázkou hluku a vibrací. Nezabývaly se však riziky v souvislosti s mimořádnými událostmi na dráze.

[12] Stěžovatelka navrhla, aby NSS zrušil rozsudek městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného

[13] Žalovaný považuje kasační stížnost za nedůvodnou. Odkázal na své rozhodnutí a na napadený rozsudek, v němž městský soud uvedl, že se správní orgány dostatečně zabývaly hodnocením vlivu umístění záměru do ochranného pásma vlečky, hodnocením vlivu záměru na provoz vlečky, jakož i hodnocením vlivu provozu vlečky na záměr. Žalovaný podotkl, že stěžovatelka není oprávněna hájit práva budoucích uživatelů stavby.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení I)

pokračování

[14] Osoba zúčastněná na řízení I) [OZNŘ I)] se ztotožnila se závěry městského soudu. Podle jejího názoru má kasační stížnost obstrukční charakter. Stěžovatelka v průběhu stavebního řízení neuplatnila žádné námitky vůči závaznému stanovisku nebo akustickému posudku. Začala proti nim brojit až v odvolání. Závazné stanovisko přezkoumalo ministerstvo v rámci předchozího odvolacího řízení, jež inicioval odlišný účastník řízení, který však uplatnil shodnou námitku jako stěžovatelka v dalším odvolacím řízení.

[15] OZNŘ I) popsala, jaké podklady ve vztahu k hluku je podle zákona o veřejném zdraví nutné předkládat. Účelem hlukové studie není přesně vypočítávat, jaké jsou přesné hladiny hluku z jednotlivých zdrojů v okolí, ale výpočtem stanovit prokázání splnění hygienických limitů chráněného venkovního, případně vnitřního prostoru stavby. Akustická studie v dané věci byla zpracována v souladu s těmito podmínkami. OZNŘ I) rovněž upozornila na podmínku č. 10 rozhodnutí stavebního úřadu. OZNŘ I) dále podotkla, že stavební úřad ve stavebním řízení ani orgán ochrany veřejného zdraví nejsou oprávněny posuzovat otázky případných budoucích sporů o to, kdo provede nebo kdo uhradí případná opatření k eliminaci hluku pro případ zvýšení jeho hodnot.

[16] OZNŘ I) uvedla, že umístění stavby v ochranném pásmu dráhy bylo vyhodnoceno v územním řízení, jehož výsledkem bylo vydání pravomocného územního rozhodnutí. Pro posouzení těchto otázek není ve stavebním řízení místo. Nadto stěžovatelka v územním řízení námitky týkající se umístění stavby v ochranném pásmu dráhy uplatnila. Námitky stavební úřad řádně vypořádal. OZNŘ I) rovněž zdůraznila, že kasační námitka je v tomto ohledu jen obecná.

[17] OZNŘ I) navrhla, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[18] Další osoba zúčastněná na řízení se nevyjádřila.

3. Právní hodnocení

[19] NSS se ve vztahu k námitkám týkajícím se hluku nejprve vzhledem k povaze věci a uplatněné žalobní i kasační argumentaci zabýval otázkou naplnění aktivní procesní legitimace, která je předpokladem pro vstup účastníka do řízení, a tedy i jednou z podmínek řízení.

[20] Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*

[21] Aktivní procesní legitimaci má každý, kdo tvrdí, že byl rozhodnutím správního orgánu na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení, nestanoví-li soudní řád správní nebo zvláštní zákon jinak. Nedostatek aktivní procesní legitimace, kdy např. účastník řízení buď dotčení na právech rozumně vůbec netvrdí, nebo takové dotčení je z povahy věci vyloučeno, povede k odmítnutí žaloby. Podstatné z hlediska aktivní procesní legitimace je to, zda se úkon správního orgánu negativně projevil v právech účastníka řízení (usnesení rozšířeného senátu

NSS ze dne 21. 10. 2008, čj. 8 As 47/2005-86, č. 1764/2009 Sb. NSS, či ze dne 21. 7. 2009, čj. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS). Není tedy podstatné pouze to, zda úkon správního orgánu založil, změnil či zrušil práva a povinnosti účastníka řízení.

[22] NSS dospěl k závěru, že v žalobě stěžovatelka neuplatnila žádné pro tuto věc relevantní tvrzení o tom, jakým způsobem se napadené rozhodnutí žalovaného ohledně posouzení otázky hluku negativně promítlo do jejích práv.

[23] Žalobní námitka stěžovatelky se v dané věci týkala toho, že ve stavebním řízení nebyl posouzen hluk a případné vibrace z provozu na vlečce stěžovatelky, resp. že v projektové dokumentaci není zohledněn uvedený hluk. Z tohoto důvodu není podle jejího názoru zřejmé, zda jsou navržená protihluková a protivibrační opatření dostatečná.

[24] NSS k této námitce ovšem musí zdůraznit, že stavební povolení a navazující rozhodnutí žalovaného nyní nestanoví stěžovatelce žádnou povinnost, nijak ji neomezuje a s realizací stavby jí nehrozí žádný **přímý** a bezprostřední zásah do jejích práv. Za takový případ nelze považovat hypotetickou budoucí situaci, že by snad stěžovatelka někdy v budoucnu musela přijmout na své náklady protihluková a protivibrační opatření, která by ochránila obyvatele plánovaného bytového domu, jak nyní stěžovatelka tvrdí. Rovněž umístění části stavby do ochranného pásma dráhy nijak **přímo** nezasahuje do práv stěžovatelky, neboť jí nestanoví žádnou povinnost (viz dále). Jedná se spíše o ochranu práv třetích osob.

[25] Stěžovatelka jako vlastník sousedních pozemků stavebního záměru, na nichž je vlečka vlastněná a provozovaná stěžovatelkou, jistě mohla uplatňovat námitky ve stavebním řízení ve smyslu § 109 stavebního zákona. Stěžovatelka aktivně uplatňovala námitky a přednesla svůj (již popsáný) názor o nedostacích projektové dokumentace. To však nic nemění na závěru, že rozhodnutí o stavebním povolení se nijak negativně neprojevovalo **přímo** v právech stěžovatelky. Případné nedostatky projektové dokumentace v stěžovatelkou namítaném směru jdou k tíži stavebníka, případně budoucích obyvatel domu.

[26] Ohledně stavebního řízení je tedy nutné zopakovat již to, co uváděl žalovaný, a to, že námitky podle § 114 odst. 1 stavebního zákona účastník nemůže uplatňovat k ochraně práv třetích osob (rozsudek NSS ze dne 15. 12. 2011, čj. 1 As 133/2011-127), ale musí tvrdit **přímé** dotčení na svých specifikovaných právech. To však stěžovatelka netvrdila a v podstatě mířila pouze k ochraně práv budoucích obyvatel domu. Budoucí a jen hypotetická situace, kterou nelze s jistotou předvídat, nespádá do rozsahu námitek podle § 114 odst. 1 stavebního zákona. Na to ostatně upozornil již žalovaný. Dospěl k závěru, že námitky stěžovatelky se týkají domnělého dotčení práv třetích osob, přesto následně námitky stěžovatelky i věcně vypořádal (viz bod [6]). Rovněž v soudním řízení tuto argumentaci zopakoval.

[27] NSS se dále zabýval námitkou, která se týká ochranného pásma dráhy. Umístění stavby do ochranného pásma je otázka, která je předmětem územního řízení [jak upozorňovala OZNŘ I)], neboť se jedná o umístění stavby do určitého území, a nikoli o posouzení stavebně technických otázek (srov § 79 odst. 1 a § 115 odst. 1 stavebního zákona). Územní a stavební řízení je nutné důsledně rozlišovat, neboť se jedná o dvě samostatná řízení, ačkoliv jejich výstupy představují řetězíci se správní akty (rozsudky NSS

pokračování

ze dne 14. 6. 2012, čj. 9 As 10/2012-22, či ze dne 8. 9. 2011, čj. 1 As 83/2011-565). Stavební řízení nelze chápat jako pokračování územního řízení v případě, že v územním řízení nebyly z jakéhokoli důvodu projednány některé otázky umístění stavby (rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2014, čj. 1 As 176/2012-140, č. 3146/2015 Sb. NSS). Stavební řízení je v souladu s § 112 odst. 1 a 114 odst. 2 stavebního zákona ovládáno zásadou koncentrace, která brání tomu, aby se účastník řízení ve stavebním řízení dodatečně domáhal ochrany svých práv a oprávněných zájmů, jejichž ochrany se mohl a měl domáhat již v rámci řízení územního (rozsudky NSS ze dne 12. 9. 2012, čj. 1 As 107/2012-139, č. 2742/2013 Sb. NSS, a ze dne 14. 6. 2012, čj. 9 As 10/2012-22). Námitka o umístění stavby do ochranného pásma je proto v dané věci nepřípustná. Je nutné také podotknout, že i tato námitka se týká především ochrany práv třetích osob, které stěžovatelka úspěšně nemůže vznášet (rozsudek NSS ze dne 15. 12. 2011, čj. 1 As 133/2011-127), a proto i k námitce o ochranném pásmu dráhy lze odkázat na to, co již bylo výše uvedeno k námitce o hluku a ochraně práv třetích osob.

[28] NSS tedy shrnuje, že závěry městského soudu ve vztahu k hluku a ochrannému pásmu korigoval. Pokud by stěžovatelka v žalobě uplatnila pouze uvedené námitky ve vztahu k hluku a ochrannému pásmu, NSS by nyní postupoval podle § 110 odst. 1 s. ř. s., napadený rozsudek zrušil a vzhledem k tomu, že již v řízení před městským soudem byly dány důvody pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 s. ř. s., by rozhodl o odmítnutí žaloby. V řízení před městským soudem však (na rozdíl od řízení o kasační stížnosti) stěžovatelka uplatnila kromě námitky o hluku a ochranném pásmu rovněž námitku o stavební jámě. K této námitce stěžovatelka legitimována byla, a městský soud proto postupoval správně, pokud se jí věcně zabýval. V takové situaci (kdy žaloba obsahovala aspoň jednu projednatelnou námitku) nemohl NSS napadený rozsudek zrušit a žalobu odmítnout. Kasační soud rovněž dospěl k závěru, že není namístě rušit napadený rozsudek jen proto, aby městský soud upravil své závěry podle závazného právního názoru NSS. Tento postup by totiž nebyl účelný a na postavení stěžovatelky by to nic nezměnilo. Posouzení otázky přímého dotčení práv stěžovatelky přitom bylo sporné již od samého počátku řízení, když žalovaný přímé dotčení práv stěžovatelky zpochybňoval již ve svém rozhodnutí, jakož i v řízení před městským soudem a opětovně v tomto směru argumentoval i v řízení kasačním.

4. Závěr a náklady řízení

[29] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[30] Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

[31] Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Městský soud ani NSS osobám zúčastněným na řízení žádnou takovou povinnost neuložil, ty proto nemají právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 26. září 2025

Ondřej Mrákota
předseda senátu